

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 27. Quæ in causa Rotadi acta sint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

anathema sint. Si forte admissi criminis Sæculum IX.
accusentur, prius restituantur, & deinde, A. C. 863.
sed a sola Sacra Sede, judicentur. Tan-
 dem Concilium Romanum Traditionem
 de honore SS. Imaginibus exhibendo
 confirmat, & in Joannem, olim Patriar-
 cham Constantinopolitanum, ejusque
 Sectatores, anathema pronunciat.

c. 6.

§. XXVII.

Quæ in Causa Rotadi acta sint.

Concilio Metensi, ad pertractandum
 negotium Regis Lotharii celebran-
 do, primum dies Purificationi Sacra, se-
 cunda Februarii, anno 863. præstituta
 fuerat, quod videmus ex epistola Adven-
 tii Metensis ad Theutgaudum Treviren-
 sem datam, in qua eum hortatur, ut Re-
 gem confirmaret in laudabili proposito
 submittendi se Judicio, quod secundum
 Deum optimum visum fuisset; sed illud
 Concilium deinde ad decimam quintam
 Martii indictum, & tandem usque ad
 medium mensem Julium dilatatum. Quia
 scilicet Lothario sub initium hujus anni
 negotia non differenda oblata sunt. Nor-
 manni in Frisiam irrumpentes adversis
 Rheni fluctibus Coloniam versus advecti,
 usque ad Insulam prope Novesium sitam
 pervenerunt. Præterea, Rege Carolo
 juniore ejus fratre fatis functo, Lothario
 iter in Provinciam suscipiendum fuit, ubi

ap. Bar. an.
862. in fin.ep. ad Hincm.
to. 8. Conc.
p. 762.

G 2

ipse

Sæculum IX. ipse & Ludovicus Imperator mortui fra-
A. C. 863. tris Regnum inter se dividerunt. Per has
 moras occasionem nactus est Lotharius
 pervertendi Legatos Papæ; brevi enim
 bonum, quod conceperat, propositum
 evanuerat.

Ann. Bert. Interim Legati Sueffionem profecti
 863. Regem Carolum Calvum adierunt, qui
 in Abbacia S. Medardi honorifice excep-
 tos aliquamdiu apud se retinuit. Ve-
 niam Papæ nomine pro Comite Baldui-
 no rogantibus tunc quidem necdum con-
 cessit, sed discessuros cum epistolis &
 muneribus benigne dimisit. Exinde hunc
 Regem, nepote ejus Rege Provincia
 mortuo, simpliciter Carolum nominabi-
 mus.

Legatis Rodoaldo & Joanne Sueffio-
 ne commorantibus, accurrit populus,
 Rotadi Episcopi, eo usque captivi liber-
 tatem & restitutionem magnis clamori-
 bus postulans, non obstante, quod Et-
 chanradus Episcopus Catalaunensis, ad-
 dens comminationibus verbera, Regis &
 Archiepiscopi nomine prohiberet, ne
 quis clamare auderet. Conjectura est,
to. 8. Conc. id complurium Provinciarum in Regno
p. 761. Nic. Caroli Episcopos permovisse, ut prope
ep. 32. Sylvanectum Concilium celebrarent, un-
 de datis ad Papam epistolis rogabant, ut
 Rotadi depositionem confirmaret, cujus
 Acta Romam transmittabant. Privile-
 gia

gia quoque Ecclesiarum suarum confir-
 mari petebant, dicebantque, Rotadum
 non debuisse Romam appellare, spretis
 legibus Cæsareis, quæ id prohiberent,
 cum præterea malam causam defendisset.
 Tandem rogabant Pontificem, ut causæ
 Lotharii cum uxoribus faveret; non
 enim dubitabant, quin Legati Pontifi-
 cii, quorum propensum in Waldradæ
 conjugium animum non ignorabant, ex
 ipsius Papæ mandatis ita sentirent. Hinc
 petebant etiam, ut alterum Concilium
 ex omnibus Provinciis ad discutiendam
 hanc causam convocaretur. Hanc epi-
 stolam, aliasque Hincmari suo tantum
 nomine datas, item & Regis Caroli, Odo
 Episcopus Bellovacensis ad Papam defe-
 rendas suscepit.

Sæculum IX.
 A. C. 863.

Causa Rota-
 di.

Episcopi vero in Lotharii Regno, in
 quo nemo Hincmaro favebat, pro Rota-
 do ad Episcopos Regni Ludovici dede-
 runt epistolam. In ejus fronte appa-
 rent nomina quinque Archiepiscoporum,
 Theutgaudi Trevirensis, Guntharii Colo-
 niensis, Arduici Vesuntionensis, Rolan-
 di Arelatensis, & Tadonis Mediolanensis.
 Hortantur Episcopos Germaniæ, ut jun-
 cta secum opera scandalum tollere cona-
 rentur, exortum, propter litem inter
 duos Præsules, alterum dignitate & scien-
 tia eximium, alterum senili gravitate ve-
 nerabilem; causam hanc vero accurate

to. 8. Cons.
 p. 202.

G 3 cogno-

Sæculum IX. cognoscerent, ne vel unam vel alteram
A. C. 863. partem temere damnarent. Attamen
 nihil, quod Hincmaro faveret, dicunt,
 cum prolixè Rotadi querelas & Cano-
 nes, qui ejus causam juvare possunt, re-
 ferant.

ep. 29.

Epistola Ni-
 lai I.

Sed antequam Odo Bellovacensis Ro-
 mam pervenisset, Nicolaus Papa Rotadi
 causam aliunde edoctus, litteras ad Hinc-
 marum dederat in hunc sensum: *A mul-
 tis Fidelibus ad nos delatum, te auctore
 Rotadum fratrem nostrum, frustra ad Se-
 dem Apostolicam, nefas! appellan-
 tem, & absentem fuisse depositum, & in Monaste-
 rio retrusum. Itaque volumus, ut cum
 accusatoribus suis & Presbytero, propter
 quem depositus est, abjecta omni mora Ro-
 mam veniat, & si post triginta dies, ex
 quo hæc nostra epistola tibi reddita fue-
 rit, Rotadum non restitueris, nec cum ipso
 tu, aut a te Delegatus, ad nos venerit,
 Missarum Solemnia celebrandi nec tu, nec
 omnes Episcopi, qui in depositione illius
 viri consensisse noscuntur, licentiam ha-
 beat, quoad, quæ præcepimus, execu-
 tionem data non fuerint. Papa simul, da-
 ta ad Regem Carolum epistola, rogat, ut*
 ep. 31. Rotado Romam proficiscendi licentiam
 tribuat.

ep. 32.

Post adventum vero Odonis Episco-
 pi, Papa hujus causæ viscera melius per-
 spiciens vehementiore stilo scripsit. Pri-
 mo

mo ad epistolam Synodicam Concilii Silvanectensis respondens, depositionem Sæculum IX.
A. C. 863.
 Rotadi approbare rotunde denegat. *Non possumus, inquit, sine cognitione causæ iudicare. Odo Actoris onus contra Rotadum in se suscipere noluit, nec etiam potuisset, cum nemo, ad rei causam defendendam, adfuisset. Animum vero nostrum summopere læsit, quod hunc virum deposueritis, & spreta ejus ad S. Sedem appellatione custodia tradideritis, velut ex ipsis Actis vestris constat. Dicitis; secundum Leges Cæsareas Rotadi appellationem recipi non potuisse. Sed quotiescunque Leges Canonibus adversantur, potius Canonum ratio habenda est. Jus vero appellandi ad Sacram Sedem in Synodo Sardicensi stabilitum est, & sufficit, si appellans bonam causam se habere putet, etiamsi ve ipsa non haberet. Queritur deinde Pontifex, quod alius Episcopus in Sede Rotadi ordinatus fuerit, & easdem minas, quas prius Hincmaro adhibet. Tum ait: Si in vestra obstinatione perseveratis, Rotadum a sententia vestra absolvemus, & vos ipsos in legitimo Concilio damnabimus. Ceterum Sedis Nostræ Prærogativas, quoad spiritum trabemus, defendemus; sed & vestra quoque res agitur, nescitis enim, an non eadem fors vobis cras obventura sit, quæ hodie Rotadum premit; quod si contigerit, quo*

p. 417.

G 4

vos

Sæculum IX. *vos vertetis? unde accersetis auxi-*
A. C. 863. *lium?*

Tum Papa in eadem epistola de causa Balduini mentionem facit, & transiens ad nuptiarum scandalum ait: *quid de Lotharii facto sentiamus, ex epistolis & mandatis, quæ Rodoaldo & Joanni Legatis nostris commisimus, cognoscetis. Inde videtis, nullam rem nobis magis curæ esse, quam istum offensionis lapidem tollere. Nisi hac vice Lotharius mandatis nostris pareat, eum ab Ecclesia excludimus. Atque etiam, quo simplices & rudes intelligant, quid agatur, e re esse credimus, ut ad omnes Fratres vestros perscribatis, quæ nobis in hac causa stet sententia, populumque in vestris Ecclesiis publice edoceatis. Concilium autem, quod petitis celebrari, locum prius habere non potest, quam Legati nostri reduces, quæ apud vos acta fuerint, referant.*

Ep. 18.

Nicolai Pa-
pæ Epistolæ.

Nicolaus Papa datis etiam, Odone deferente, ad Hincmarum litteris, blanditias severitati miscuit, & ad epistolam præcedentem remisit. *Oportebat te, inquit, causa Rotadi sæpius ad examen vocata, id memoriæ & honori S. Petri dare, ut nobis scriberes, & iudicium nostrum expectares, etiamsi Rotadus non appellasset. Et infra: Petis, privilegia Ecclesiæ tuæ confirmari, dum jura & prærogativas Ecclesiæ nostræ, quoad potes, labefas-*

ctas.

Etas. Nempe eodem anno 863. Hincma-
 rus a Papa obtinuit, ut Prærogativæ Ec-
 clesiæ suæ Metropolitanæ, & Concilium
 Sueffionense, vigesima quarta Aprilis an-
 no 853. celebratum, in quo pronuncia-
 tum, Canonicam esse ipsius electionem,
 confirmarentur.

Sæculum IX.
 A. C. 863.

to. 8. Conc.
 p. 488.
 Sup. lib.
 XLIX.
 §. 8.

Regem Carolum & Episcopos, quos
 ad consilium adhibere adsueverat, episto-
 la Papæ Balduino faventis ab ejus Lega-
 tis Sueffione reddita offendit. Crede-
 bant enim Papam non debuisse eum ab
 excommunicatione in eum ab ipsis lata
 absolvere, & non oportuisse Papam im-
 perantium more Regi scribere. Papa in
 epistola per Odonem ad Regem missa fa-
 ctum excusat, dicitque, quod Balduinum
 non absolverit. *Balduinum non libera-*
vimus, inquit, ab anathemate, & ad Com-
munionem nostram non recepimus, crimen
admissum abominamur, & justo dolori tuo
accedimus. Attamen S. Petri præsidium
implorantem repellere non debuimus, pre-
cesque nostras pro reo non imperia adbi-
buimus. Regi etiam illa communicat,
 quæ ad Episcopos in causa Rotadi scripsit,
 & rogantem inter & præcipientem me-
 dius petit, ut eum Romam mitteret.
 Rursus, id quoque excusat, quod in præ-
 cedentibus litteris verbis duriusculis usus
 fuisset.

ep. 302.

Sæculum IX.

A. C. 863.

ep. 33.*Nic. ep. 41.
to. 8. Conc.
p. 796.*

Odoni præterea epistolam Papa com-
misit, ad Rotadum datam, in qua sola-
tium suggerit, & hortatur, ut Romam
se conferat, quamprimum libertate frue-
retur. *Si eam vero, inquit, impetrare
non possis, id nobis per litteras significa,
& a proposito Sacram Sedem appellandi
dimoveri te non patiaris.* Hæc epistola
vigesima octava Aprilis, Indictione un-
decima, nempe anno octingentesimo
sexagesimo tertio data est, unde conjici-
mus, ceteras quoque, quas Odo detu-
lit, eadem die datas fuisse. Duobus vero
mensibus moratus est Romæ, & in Fran-
ciam redux pervenit vigesima tertia Ju-
lii, cum Hincmarum Papæ epistolas illa
die accepisse sciamus.

§. XXVIII.

Concilium Metense Lotharium favens.

Interim Legati Rodoaldus & Joannes
Metas profecti indictum Concilium
mense Junio mediante eodem anno 863.
celebrarunt. Nullus Episcoporum Ger-
maniæ vel Neustriæ, id est, ex Regnis
Ludovici vel Caroli advenit, sed ex Re-
gno Lotharii adfuere omnes, solo Hun-
gario Ultrajectensi excepto, quem mor-
bus venire prohibuit. Omnes Regis
voluntati assentati sunt, & Legati Regia
munificentia corrupti, pressis Papæ epi-
stolis, accepta mandata dissimularunt.

Dixit,

*Ann. Fuld.
863. Metens.
865. Bertin.
863. Nic. ep.
58.*